

Minket nem zavar az eső, az csak a lustákat hátráltatja

Farkas Ferenc és Ördögh Jánosék már harmadszorra kapálják a kukoricát

A sűrű esőzések nagyban hátráltatják a dolgozó parasztjainkat a növényápolásban. Több helyen a szépen fejlődésnek indult növények között elburjánzott a gaz. Egyesek földjén a gázból jóformán ki sem látszik a növény. A szorgalmasabb emberek nem a stráncokzsal, az esős idő szidásáért foltlik napjaikat, hanem minden kedvező percet kihasználják. Ezeknek a dolgozó parasztoknak szép pizsja a földjük és kapásterületük bőtermést ígér.

Farkas Ferenc

A Vértanúk-tere 3., Ördögh János pedig a 4. szám alatt lakik. Tudják róla a környéken, hogy szorgalmas emberek és nem várják, hogy „a süllőgalamb a szájkába repüljön.” Farkasékknak 2, Ördöghéknek pedig 5 hold földjük van. Ezen gazdálkodnak és munkájuk után évről-évre betakarítják a termést. Szeretik nagyon a földet és sokat dolgoznak rajta. Tudják, hogy a föld csak akkor fizet jól, ha nem bannak vele mostohán és megadnak neki mindent, amit csak kíván. Farkasék és Ördöghék rokonságban vannak egymással, így kéz-kézre fogva együtt művelik földjüket.

Az elmúlt évben is sokat dolgoztak rajta, de a fagy és az aszály alaposan kieresztte a számláikat. Voltak a környéken olyanok is, akik kigúnyolták őket és azt mondták: „No, ugye nem volt érdemes vesződni annyit a földdel,

Ti velejtetek, az aszály pedig aratott.”

De nem estek kétségbe

Ősszel elvetették időben, tavasszal sem lustálkodták el a szántást és a vetést. Nemsokára esőt kaptak a friss vetések és a növények szépen fejlődésnek indultak. Ekkor már elfelejtették, hogy mit is mondtak nekik az ősszel. Elhatározták, hogy az idén még többet dolgoznak, mint tavaly, mert az idő úgy mutatja, hogy bőtermés lesz. És úgy is cselekedtek. Amikor a kikelő vetés között felvelelte fejét a gaz, kapát ragadták és kiirtották a gyomot. Tiszta volt a kukorépájk, a kukoricájuk és a burgonyájuk. Amikor elkészültek vele, Ördöghék is, meg Farkasék is, büszkén néztek végig a gyomtalan területen.

— Így van ez rendjén,

így szép a vetés. — mondotta akkor Ördögh János. — Nem kell attól félni, hogy megfojtja a gyenge növényeket a gyorsan fejlődő gaz.

— Meg nagy szégyen az, ha valakinek gazos a földje — fűzte tovább a szót Farkas Ferencné. Jó idő múlva, amikor újra kilátogattak a földre, már gyönyörű volt a növény. De a gaz újra felütötte fejét a sorok között. A föld ragadt az esőtől, s így vártak egy-két napot, aztán újra munkához láttak.

Ma Farkas Ferencné azzal dicsékszik, hogy olyan kukorépa, kukorica, burgonya, mint az övéké, bizony nincs a környéken.

— Megdolgoztunk érte, de megérte. — Mondja mosolyogva. Negyszer kapáltak, s egyszer egyeltük a kukorépát — mondja, de ahogy nézzük, az 1200 négyszögről, legalább 210 mázsát takarítunk be. A két hold kukoricát háromszor ekekapáltuk és kétszer pedig megkapáltuk. Az is olyan szép már, hogy térden felül ér. Ezer négyszög burgonyánkat háromszor kapáltuk már meg, s egyszer pedig feltöltögtük. A mi földünk szomszédságában sok még a gazos terület, de meg is lehet nézni, hogy milyen ott a vetés. Arasznyi a kukorica, a gaz meg félméter.

— Az aratás megkezdése előtt,

még egyszer megkapáltunk mindent, — folytatja tovább — mert nem akarjuk, hogy amíg az aratással, csépléssel leszünk elfoglalva, a fejünkre nőjön a gaz. Minket nem zavar az eső. Az csak a lustákat hátráltatja. Esőben mi sem kapálunk, de amikor a föld felszikkadt, már kinn is vagyunk a földön és nem töljük egy napig sem a gazt. Magunknak dolgozunk és ha azt akarjuk, hogy bő termést takarítsunk be és jusszon a szabadpiacra is, nem kell sajnálni a fáradságot, mert megéri.

Farkas Ferenc és Ördögh János vetése valóban a legszebb a határterületen, ezért, mert idejében gyomtalantolták a földet és nem hagyták elgyomosodni. Kövesse példáját minden szegedi dolgozóparaszt és gondoljon arra, hogy a növényápolás időbeni végrehajtása egyéni és állami érdek.

A Szegedi Seprőgyár dolgozói teljesítették fogadalmukat:

Befejezték második negyedéves export-tervüket

„Június 25-re befejezzük második negyedéves exporttervünket.” Ezek a szavak hangzottak el az ünnepélyes, a Seprőgyárban. A fogadalmat elhangzott a seprőkörtök, anyagadók, seprővárrók, mind jobb eredmények elérésére törekedtek. A brigádok dolgozói verseny-szerződést kötöttek egymással és a brigádokon belül párosversenyt szerveztek. Legfőbb célul az exportgyártmányok minőségének további javítását tűzték ki. Emellett a mennyiségi termelést sem hanyagolták el.

A brigádvezető példát mutat

A seprőkörtöknek a Petőfi-brigád végzi a legjobb minőségű munkát. Molnár elvtárs a brigád vezetője, személyes példamutatásával serkenti a brigád tagjait. Gyorsan, ügyesen rakja a gépbe befogott nyelre, először a nyelbélést, majd az úgynevezett alsó takarót, váltóbélést és legvégül a felsőtakarót. A cirokszálakat már úgy igazítja, hogy azok a seprő minden oldalán egyenletesen helyezkedjenek el. Ökrész József és Csányi József is így dolgoznak. Az ő kezűkből kerülnek ki a legformásabb seprők. A békeőrség ideje alatt 133 százalékat teljesítettek.

A kötők munkáját a seprővárrók formázzák tovább. Különböző színű kenderzsinellel varrják a seprőket. Kaczera Ferencné egyike a legjobb minőséggel dolgozó seprővárróknak. Mindig egyenesek azok a seprőkön a varrások, amelyek őt készít. A békeőrség ideje

alatt az eddigienél is szebb árut gyártott. Két munkatársát, Ujvári Józsefnét és Hannó Jánosnét versenyre hívta és ebből győztesként akar kikerülni. Naponta jóval 120 százalék fölött teljesíti normáját.

Kiss Ferencné 135 százalékat ért el

Kiss Ferencné anyagadó figyelmességével, pontosságával segíti az exportterv minél előbbi teljesítését. — Két kis seprő és egy nagy seprőkörtöt látok el anyaggal — mondja Kissné. — Figyelem munkájukat és gondoskodom arról, hogy megfelelő mennyiségű és minőségű anyag legyen mindig a munkasztalukon.

Gyakorlott mozdulattal vágja le a cirokszálakat a szárról. Percek alatt egy nagykosárra való szár van a lába előtt, olyan gyorsan dolgozik. Mindjárt ki is válogatja a vékonyabb szálú cirkot felső takarónak, a vastagabbakat alsónak és úgy viszi oda a kötökhöz. A békeőrség alatt 135 százalékat ért el. Ezzel

A szegedi Új Élet tszcs versenykihívása a paprikatermés fokozására

A szegedi Új Élet tszcs versenyre hívta ki az ország fűszerpaprika termelőszövetkezeit a paprikatermés fokozása érdekében.

A termelőcsoport tagjai vállalták, hogy 30 mázsát holdankénti átlagtermést helyett 40 mázsát érnek el és ennek érdekében gondosan ápol-

köszönti a Béke-Világ tanács Budapesti ülését.

Csonga István 35 darab helyett 50-et készít

Nem elég azonban, hogy a seprővárrók, kötők, anyagadók jól dolgozzanak. A faesztorgályosok gondos munkája is hozzájárul, hogy az exportgyártmányok minősége kifogástalan legyen. A faesztorgályos műhelyben készülnek azok a kis gomba, virágváza, szélmalom figurák, amelyek a kis seprő nyelét képezik. Csonga István csinálja legügyesebben ezeket a figurákat. Egy óra alatt a norma szerint 35 darab helyett 50 darabot készít. Később a faforgács gyorsan fodrozódik. Egy-kettőre kiformalódik a virágváza, vagy szélmalom, amely szebbé teszi a sok gondos kéz munkáját.

A gyors és ügyeskező munkások eredményei nyomán, hét nappal a vállalat határidő előtt, június 16-án, befejezték második negyedéves exporttervüket.

ják a paprikát. A paprika első kapálását a mai napig, második kapálását július 10-ig, míg a harmadik kapálást augusztus 8-ig befejezik. Ha szükséges negyedszerre is megkapálják a paprikát. A növényápolásban a Petőfi-brigád és Kósó István munkacsapata jár az élen.

FIATALOK!

Jelentkezettek tisztí iskolára!

Ma soha nem látott lehetőség áll előttünk, fiatalok előtt. Pártunk a felszabadulás óta fiatalágunk életének kérdéseivel állandóan foglalkozik. Napról-napra érezzük atyai gondoskodását napi munkánkban. A polgári életben a fiatalok feladata, hogy minél magasabb terméseredményt érjenek el mind a gyárakban, üzemekben, mind pedig a termelőszövetkezetekben, állami gazdaságokban, gépállomásokon. A tanuló ifjúság feladata pedig a tanulás.

A fiataloknak lehetőségük van arra, hogy néphadseregünkben is teljesítsék hazájuk iránti kötelezettségüket. Tisztek lehetnek. Meg kell említenem, hogy a múltban csak a kiváltságosok, a mánások, tőkés és egyéb hasonló népneműzők fiaii lehettek tisztek. A munkások, dolgozó parasztok gyermekeit nem vették fel soralkba és a legmagasabb rendfokozat, amelyet 40—50 éves korában elérhetett a szegényember fia, az őrmesteri, vagy a főtörzsőrmesteri rang volt.

En mint tanuló kerültem a néphadseregbe 1949-ben. Később tisztí iskolát végeztem. Apám asztalos volt és arról, hogy valamikor katonatiszt is lehessen, még csak álmodni se mertem. A tisztképző iskolában azonban tapasztaltam, hogy megváltozott az élet. Szorgalmasan tanultam, hogy én is jó eredménnyel vizsgázhassam. Sikerkült, — s ma néphadseregünk hadnagya vagyok.

Nincs szebb feladat, mint tisztá nek lenni! A tiszt a bevonuló fiatalok nevelőapja. Azokat a fiatalokat kell olyan harcosokká nevelnie, akikkel talán együtt dolgozott, akik ugyanolyan fiatalok, mint mi, néphadseregünk tisztjei. Edzett, képzett, kemény harcosokká kell nevelni őket, akik ha kell, életük árán is megvédik dolgozó népiunk alkotásait, megvédik a betolakodók ellen hazánkat. A fiatal tiszt a tisztképző iskolában tanulja meg azokat a feladatokat, amelyek szükségessé ahhoz, hogy kiváló harcosokat neveljen és elcsajátítsa a fiatalokkal a haditudományt.

Néphadseregünk tisztjei és a dolgozó nép között megbonthatatlan kapcsolat áll fent. Ez természetes és érthető is, hiszen a tiszt ma hazánkban a nép fia. A múltban terrortartották fent tekintélyüket a Horthy-tisztek; ütöttek, verték, megalázták a becsületes fiatalokat, akik a hadseregben szolgáltak. Ez a felszabadulás után megszűnt. Ma hadseregünkben öntudaton alapuló vasfegyelm van. Tekintélyét maga a tiszt őrzi meg kiváló tudásával, fegyelmességével, példamutatásával.

Fiatalok! Pártunk és dolgozó népiunk megnyitja a lehetőséget nektek is, hogy néphadseregünk tisztjei lehessetek. Mi várunk és hívunk benenteket közeink. Jöjjetek és dolgozzatok velünk néphadseregünk erősítésén. Gyertek közeink és váljatok dolgozó népiunk ifjúságunk éharcosáivá.

Bíró János
hadnagy

A tápéi Ady Endre tsz DISZ fiataljai készülnek a VIT-re, vasárnap is aratják az ősziárpát

Tápé község gyönyörű borkötéses dicsőségkönyvébe legelsőnek az Ady Endre tsz nevért írták be, mert a választások tisztelőire a legjobb eredményt érték el az időszerű növényápolási munkák elvégzésében. A tsz eredményeinek eléréséhez nagyban hozzájárultak a lelkes DISZ fiatalok. Sokszor szereztek ők már dicsőséget szövetkezetüknek és községüknek. Mint a 200 főből álló országoshírű tápéi népi együttes tagjai a Berlini Világifjúsági Találkozón is sikerrel szerepeltek. Most a bukkaresti VIT tisztelőire a munka frontján is hőbetteket akarnak véghezvinni. Tervet dolgoztak ki, hogyan végezhetik el a nagy nyári munkákat, a növényápolást, aratást, cséplést úgy, hogy a korszerű agrotechnika alkalmazására, a pótbeporzásra s kulturmunkára is jusson idő.

A vállalkozás teljesítésében Bálint Jánosné DISZ-tag tizenkét tagú

munkacsapata tört az útra. Zakar Jusztina munkacapatával párosversenyben cukorrépájukat már harmadszor megkapálták. Vállalták, hogy területükön elvégzik a kukorica pótbeporzását. A többi fiatal is vállalt két-három holdat s így mind a 140 hold kukoricavetésen alkalmazást ezt az új agrotechnikai eljárást.

Csütörtökön megkezdik a tsz 55 hold árparjának aratását. Bálint Anna DISZ-titkár vállalta, hogy aratópárjával vasárnap is kint lesznek a földeken. Kezdeményezéséhez a többiek is lelkesen csatlakoztak. Eddig 14 DISZ fiatal aratópár vállalta, hogy vasárnap is dolgozik, s így a miniszttertanács határozatában előírt határidő előtt learatják az őszi árpát.

Most hétágú kultúrbrigádok alakítottak, azoknak a dolgozó parasztnak köszöntésére, akik szemvesztés nélkül aratnak.

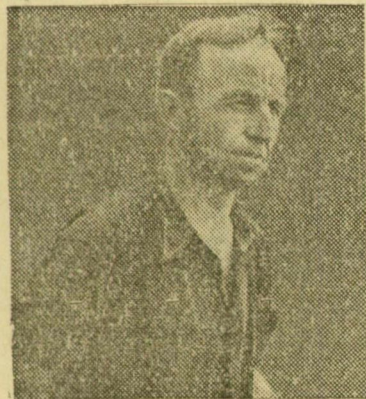
A reggeli órákban Újszegeden szedett földiepret, délután már Prágában fogyasztják a csehszlovák dolgozók

Ha nyár elején végigmegyünk Újszegeden, minden kertben megtaláljuk a földiepret. Az újszegedi talaj kiváló földiepret nevel és évente sokszáz mázsa kerül az ország minden részébe Újszegedről.

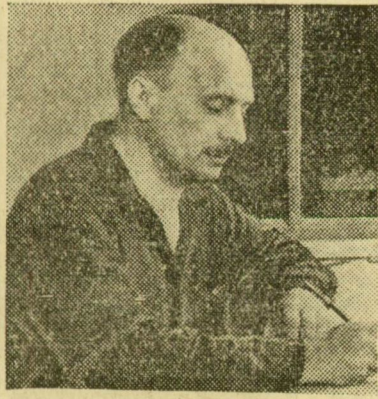
A felszabadulás óta egyre több népi demokratikus országba jut el az újszegedi földieper. Csehszlovákiából minden másnap hatalmas te-

herszállító repülőgép jön Szegedre, ahol a MEZÖKER-től minden alkalommal 20—35 mázsa földiepret szállít el Csehszlovákiába. A földiepret a kora hajnali órákban szedik le Újszegeden, délnben repülőgépbe rakják és délután 4 órakor már jóízű falatolnak belőle a prágai, a kassai és a többi csehszlovákiai városok dolgozói.

A BÉKEVERSENY ÉLENJÁRÓ HARCOSAI

Ignác Kiváló békeharcos, a Szegedi Erőmű egyik legjobb dolgozója. Ünneplő munkájával járult hozzá ahhoz, hogy Szeged valamennyi üzemének munkásai is sikerre vigyék vállalkásaikat. Békeőrségben dolgozott június 1-től 15-ig és a turbina kondenzátor csőfűtésénél 120 százalékat teljesített. Pontos, lelkiismeretes munkát véggez.

Balogh János békeharcos, a Szegedi Cipőgyár kitészítő üzemrészének művezetője. A művezetők közötti versenyben a legutóbbi értékelés szerint ő lett a győztes. Illyente a legjobb művezetőt megillető vándoraszliót. Legmesszebbmenő segítséget ad a dolgozók munkájához. A békeőrségben 109,8 százalékat ért el és minőségük 95 százalék volt.

Bodó Erzsébet a Szegedi Kenderfonógyár gombolyító üzemrészének ifjú békeharcosa. Nemrégén kapta meg a sztáhanovista oklevelet. Napi normája 5 mázsa 25 kilogramm. Ezt rendszeresen túlszárnyalja. A békeőrségben 110 százalékra teljesítette előirányzatát. Ő itt a gépe mellett, szülei pedig Kükékházán a tszcs-ben dolgoznak minden tudásukkal a tanácskozás sikeréért.

Az Újszegedi Roszalkészítő Tszcs-ben Márkus Jánosné sztáhanovista tilos, a Béke-Világ tanács ülésének második napján 125 százalékra teljesítette normáját. Kismarkos tilossal érte el ezt az eredményt. A kiváló békeharcos munkamódszerét szívesen átadja a gyengébbeknek. Legutóbb Józó Györgyné tanította, aki most a békeműszakban 120 százalékat ért el.

Nyári Erzsébet a Szegedi Ecsetgyárban dolgozik. Gyors mozdulatokkal végzi napi munkáját. Különösen a békeműszak alatt harcolt, minden percét kihasználva, termelése növeléséért. A szárazkötő műhely ifjú munkásai közül 154 százalékos teljesítményével és kifogástalan minőségi munkájával a legjobbak közé került.